

NO NECILIEM PIRMSĀKUMIEM – PARASPORTA ATTĪSTĪBA

RATIŅREGBIJA VĒSTURE

Ratiņregbiju 1977. gadā Vinipegā, Kanādā, izgudroja neliela parasportistu grupa. Viņi vēlējās radīt spēli sportistiem ar roku un kāju kustību traucējumiem. Viņi izmantoja basketbola, regbija un hokeja elementus un radīja jaunu spēli, kas tagad ir pazīstama kā ratiņregbijs. Izmantojot īpaši pielāgotus manuālos ratiņkrēslus, parasportisti sacenšas komandās pa četriem cilvēkiem, lai mēģinātu gūt vārtus. Kontakts starp ratiņkrēsliem ir atļauts un ieteicams. Tā kā šis ir viens no retajiem paralimpiskajiem sporta veidiem, kas paredz pilnu kontaktu starp spēlētājiem, nav nekāds pārsteigums, ka šī spēle ir kļuvusi ļoti populāra. Mūsdienās to spēlē vairāk nekā 40 valstīs, un kopš 2000. gada tā ir iekļauta arī paralimpisko spēļu programmā.

NO NECILIEM PIRMSĀKUMIEM – PARASPORTA ATTĪSTĪBA

GOLBOLS

Golbola spēli 1946. gadā izgudroja Hanss Lorencens no Austrijas un Seps Raindle no Vācijas. Otrā pasaules kara laikā daudzi cilvēki zaudēja redzi. Viņi izstrādāja spēli, lai palīdzētu šiem cilvēkiem rehabilitācijas procesā. Pagājušā gadsimta 50. un 60. gados spēle kļuva par sacensību sportu.

Katrā komandā ir seši spēlētāji un vienlaikus laukumā atrodas trīs no viņiem. Lai nodrošinātu godīgu konkurenci, visiem spēlētājiem jāvalkā acu apsēji. Starptautiskajās sacensībās visiem sportistiem jābūt neredzīgiem, t. i., viņiem ir mazāk nekā 10 procenti redzes.

Šis sporta veids vīriešu konkurencē pirmo reizi tika iekļauts paralimpiskajās spēlēs Toronto 1976. gadā, bet 1984. gadā Ņujorkas paralimpiskajās spēlēs piedalījās arī sievietes.

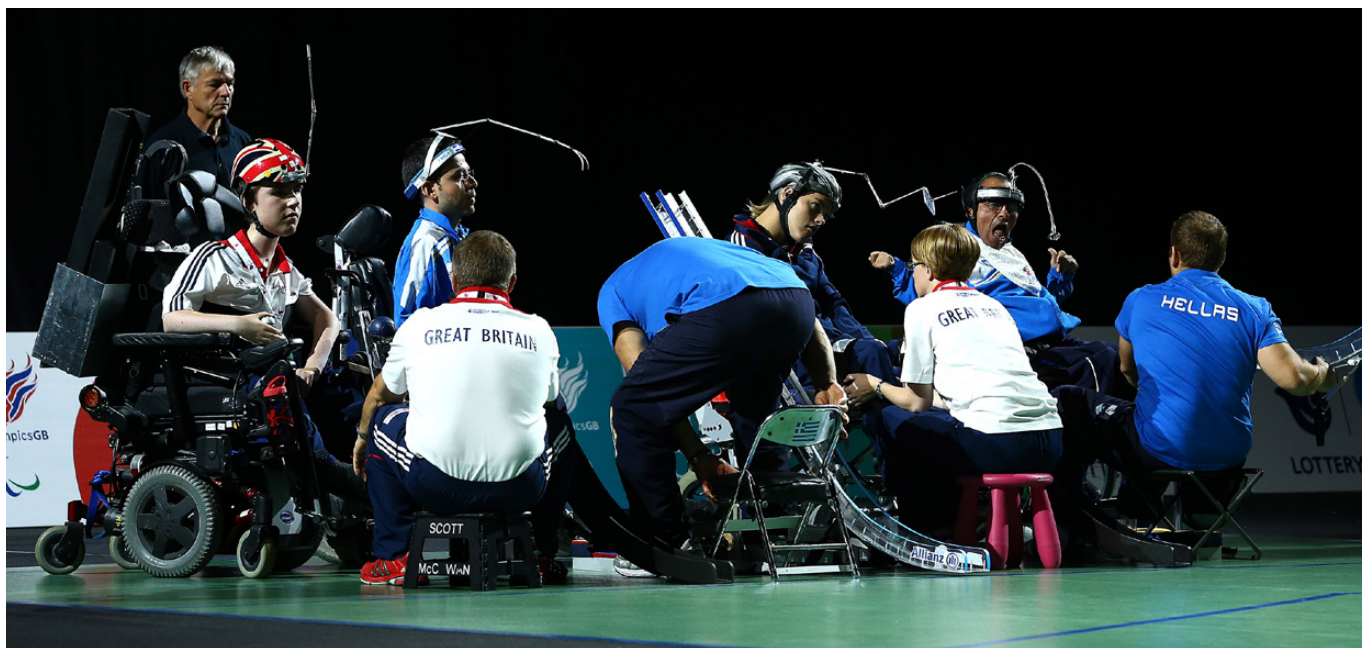

NO NECILIEM PIRMSĀKUMIEM – PARASPORTA ATTĪSTĪBA

BOČA

Daži uzskata, ka boča ir senākā spēle, ko cilvēce jebkad spēlējusi, un tās pirmsākumi meklējami Senajā Grieķijā un Ēģiptē. Spēlētāji meta lielus akmeņus, cenšoties trāpīt pa akmens mērķiem, lai trenētos un uzlabotu savas mešanas prasmes. Šis sporta veids ir klasificēts kā viena no bumbu mešanas spēlēm un šajā kategorijā ietilpst arī boulings un petanks. Laika gaitā šī spēle ir attīstījusies un kļuvusi par spēli, kurai nepieciešama stratēģija, prasmes un milzīga precizitāte. Mūsdienās boču spēlē sportisti ar visu četru ekstremitāšu kustību traucējumiem. Daudzi dalībnieki pārvietojas ar elektrisko ratiņkrēslu. Viens no galvenajiem šīs spēles pielāgojumiem ir palīgierīču, piemēram, rampu un galvas rādītāju, izmantošana, kas padarīja spēli pieejamu cilvēkiem ar smagiem ekstremitāšu kustību traucējumiem. Noteikumi arī ļauj kā pavadoņus iesaistīt cilvēkus bez invaliditātes. Viņi uzstāda rampas un izvieto bumbas, kuras parasportisti izspēlē spēles ietvaros.

Šī spēle ir iekļauta paralimpisko spēļu programmā kopš 1984. gada.

**KATRU SPĒLI IR IZDOMĀJIS KĀDS CILVĒKS, PAT JA MĒS NEZINĀM,
KURŠ TAS BIJA.**